

Ver handelingen

Themanummer Loverboys

Stichting Religieuzen Tegen Vrouwenhandel

Verschijnt driemaal per jaar - 14e jaargang nr 2 - september 2010

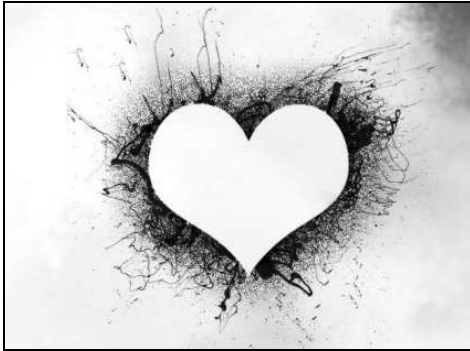
Inhoud

Redactioneel	2
Loverboys	3
Liefde, rozengeur en handelswaar	3
De Bezieling: Henk Werson	4
Ronselen, ook in de homowereld	5
Niet poolers, maar meisjes opgesloten .	6
Wist je dat	6
Stichting Stop Lover- boys Nu: helpen vanuit ervaring	7
Werkstuk maken over loverboys	7
Het verhaal van Karin	8
Angst is niet uit te leggen	9
Het begint met een vriendenverzoek ..	10
Baiba's verhaal ...	11
Fotoroman waar- schuwt voor loverboys	13
Human Trafficking, een film over gevoel	14
Column	15

De SRTV is een ANBI, een door de belasting goedgekeurde 'Algemeen Nut Beogende Instelling'. Dit betekent dat giften aan de SRTV van de belasting afgetrokken mogen worden.

Loverboy, het is een betrekkelijk nieuw woord, maar als onderdeel van het thema mensenhandel bestaat het al lange tijd. In 2004 dook het woord voor het eerst op in de media. Het ging hier om slachtoffers, meisjes van Nederlandse nationaliteit die gedwongen in de prostitutie bleken te werken.

Tot die tijd leek gedwongen prostitutie en vrouwenhandel alleen voor te komen bij buitenlandse vrouwen die zonder legale papieren in de prostitutie werkten. Het feit immers dat ze geen paspoort en/of werkvergunning hadden, maakte hen vatbaar voor dwang en uitbuiting.

Nederlandse vrouwen en vrouwen met een geldig paspoort konden vrij kiezen om wel of niet in de prostitutie te werken, zo luidde de algemene mening. Zij konden zonder schroom naar de hulpverlening als ze zich bedreigd

zouden voelen en konden weglopen bij hun pooier als die gewelddadig of bedreigend werd.

Hoe naïef gedacht. Ook twintig jaar geleden werden jonge vrouwen in Nederland gedwongen in de prostitutie tewerk gesteld. Hierover gaat het verhaal van Linda Futa-van Goch. Zij vertelt openhartig over wat haar overkwam.

Nu het woord loverboy steeds vaker in de media opduikt als een van de facetten van het thema mensenhandel krijgt de SRTV steeds vaker verzoeken om hier voorlichting over te geven. De SRTV biedt dan ook een speciaal op de loverboyproblematiek gerichte lezing aan (zie pagina 3). Ter ondersteuning van deze lezing is dit themanummer van *Verhandelingen* bedoeld.

Met deze uitgave proberen we de problematiek wat breder te trekken dan de mediahype die is ontstaan rond het boek van Maria Mosterd *Echte mannen eten geen kaas*. Haar boek heeft, hoe dan ook, iedereen op de hoogte gebracht van de wereld van loverboys.

De SRTV wil met dit blad een genuanceerd beeld schetsen van de loverboyproblematiek: wat is een loverboy, hoe gaat hij te werk, hoe herken je hem, wie is het slachtoffer, wat doet de hulpverlening, zijn jongens altijd dader, zijn meisjes altijd slachtoffer...?

Redactie Verhandelingen

Op deze website kun je meer informatie vinden over loverboys. We geven je informatie over daders, slachtoffers en ontwikkelingen op het gebied van loverboys. Dit kun je vinden onder het kopje mensenhandel. Loverboys lijken op het eerste gezicht wel aardig maar zijn eigenlijk gewoon mensenhandelaren!

We geven tips voor jongeren, ouders en lees- en kijktips. Zodat je meer te weten kunt komen over loverboys en hoe je met deze problematiek om moet gaan. Ten slotte kun je een aantal verhalen van de slachtoffers van loverboys lezen.

Met de grote hoeveelheid informatie, in combinatie met de webquest, is deze website ideaal om te gebruiken bij het maken van een werkstuk of opdracht over loverboys.

www.srtv.info

Loverboys

De loverboy is een vrij nieuw fenomeen. In 1995 werden vier Marokkaanse mannen aangehouden op verdenking van pooierschap¹.

Opvallend aan deze situatie was dat de meiden die door deze jongens de prostitutie in gebracht waren nog steeds gevoelens hadden voor de mannen, ondanks al het bedrog en geweld dat jegens de meiden geuit was. Op dat moment werd het fenomeen 'georganiseerde pooierij' genoemd. De term loverboy is later vanuit de hulpverlening ontstaan.

Loverboy

De loverboy gebruikt verleidingstechnieken om het meisje aan zich te binden. Het doel van de loverboy is zo snel mogelijk zo veel mogelijk geld verdienen aan het meisje, zonder hiervoor opgepakt te worden. Dit kan zijn door prostitutie, maar ook door drugssmokkel en het afsluiten van leningen. Een motief voor de benaming loverboy is te vinden in de benaderingswijze van de (potentiële) slachtoffers. De hulpverlener gebruikte bewust de term 'loverboy', omdat men van mening was dat de term 'pooier' de meiden zou afschrikken waardoor het contact tussen cliënt en hulpverlener verloren zou gaan. Toch wordt er veel discussie gevoerd over de term loverboy. De term kan geassocieerd worden met liefde en verliefdheid.

Pooierboy

De term 'pooierboy' is op 12 november 2008 geïntroduceerd door minister van justitie Ernst Hirsch Ballin. Hij is van mening dat 'loverboy' een te verhullende term is. Pooierboy is volgens hem een betere term, omdat het een minder 'liefelijke' term is voor het absoluut niet liefelijke fenomeen. Hirsch Ballin hoopt dat met de term 'pooierboy' het vergoelijkende karakter van de term gehaald wordt. Als reactie op de uitspraken van deze minister heeft MOVISIE² een artikel geschreven om de onduidelijkheid over de benaming van dit verschijnsel te verhelderen. In dit artikel wordt benadrukt dat pooierboy een foutieve term is voor de vaak jonge mensenhandelaar. Immers het 'spelen' van loverboy is een tactiek om de meiden 'in de val' te lokken. Er bestaat echter geen twijfel over de ernst van de problematiek.

LOVERBOYS

Een loverboy is een jongen die een meisje versiert. Hij is heel lief tegen haar, geeft haar veel aandacht en dure cadeaus. Ze gaan er vaak samen op uit, naar bijvoorbeeld de bios of uit eten. Nadat zij verliefd op hem is en ze verkering hebben gaat ze vaak uit liefde voor hem met mannen naar bed. Ze wordt steeds afhankelijker van hem. De loverboy brengt haar de prostitutie in om veel geld te verdienen. Vaak gaat dit met veel geweld gepaard.

Moneyboy

De moneyboy gaat anders te werk dan de loverboy. Net zoals de loverboy isoleert hij een meisje door ruzie te veroorzaken met familie en vrienden. Op het moment dat het meisje zich in een isolement bevindt, laat de moneyboy het meisje een dure lening afsluiten om zo aan haar te verdienen. Vervolgens biedt hij haar een oplossing om de schulden af te lossen. Dit kan bijvoorbeeld betekenen dat het meisje in de prostitutie terecht komt.

Lovergirl

Een lovergirl is de vrouwelijke tegenhanger van de loverboy. Vaak werkt ze samen met loverboys. Samen met deze jongens brengt ze jonge meisjes in de prostitutie. Een lovergirl stelt zich op als een vriendin van het meisje. Ze gaat stoken tussen de ouders van het meisje zodat deze band verslechtert. Slachtoffers van lovergirls zijn meestal tussen de 12 en 16 jaar. Het gaat veelal om meisjes die in de puberteit zitten, niet voor zichzelf op durven komen, uit gebroken gezinnen komen, een ontworpen jeugd hebben gehad door bijvoorbeeld mishandeling, die laag opgeleid zijn, vaak een negatief zelfbeeld en weinig zelfvertrouwen hebben.

¹ Bovenkerk, Frank (2006) Loverboys of modern pooierschap. Uitgeverij Augustus Amsterdam–Antwerpen.

² MOVISIE is een kennis en advies centrum voor maatschappelijke ontwikkeling.

Liefde, rozengeur en handelswaar

Het gebeurt steeds vaker dat de SRTV een verzoek krijgt om voorlichting te komen geven over het thema loverboys. Onder de titel *Liefde, rozengeur en handelswaar* wordt een lezing gegeven over mensenhandel en uitbuiting, waarbij het tweede deel van de lezing voornamelijk gericht is op de situatie in Nederland en het fenomeen loverboys onder de aandacht wordt gebracht.

Aan de hand van een PowerPoint presentatie en een film waarbij twee

een lezing van de

meisjes op indringende wijze vertellen wat hun is overkomen, worden de aanwezigen geconfronteerd met de harde werkelijkheid van wat er in Nederland gaande is en hoe jonge meisjes ten prooi kunnen vallen aan de zogenaamde loverboys.

Organiseer zelf een bijeenkomst op school, bij de lokale vrouwenafdeling, in het buurthuis of de kerk!

Neem gerust contact op en informeer naar de mogelijkheden.

Tel 073 6154444 of srtv@srtv.info

De Bezieling

Henk Werson, politie-expert met betrekking tot mensenhandel en mensensmokkel
Wie van de mannen is de naaste geworden van de slachtoffers van mensenhandelaren?
"De man die medelijden met hen heeft getoond." (naar Lucas 10, 36 en 37)

"Al zou ik in een jaar maar één slachtoffer kunnen bevrijden, dan geeft me haar dankbaarheid veel voldoening", zegt Henk Werson, een politieman die al vijftien jaar volop actief is in de bestrijding van mensenhandel.

Henk is in dienst van het Korps Landelijke Politie Diensten en in de hoedanigheid als korpsexpert voor het grootste gedeelte werkzaam voor de Dienst Nationale Recherche en daarnaast voor een deel van zijn tijd betrokken bij het Expertisecentrum Mensenhandel en Mensensmokkel (EMM).

Na de MAVO ging hij in 1983 als dienstplichtige werken bij de Koninklijke Marechaussee. Hij maakte in dat krijgsmachtdeel kennis met politietaken. Die boeiden hem en hij kreeg via een sollicitatie een contract bij de Koninklijke Marchausse. Henk kwam bij een aanhoudingseenheid en was actief in de bestrijding van drugscriminaliteit.

Vóór 1995 was de aandacht van de politie voor mensenhandel beperkt tot wat men toevallig tegenkwam in het onderzoekswerk. Door het werk van de *Stichting Tegen Vrouwenhandel* (nu CoMensha) en later van de *Religieuzen Tegen Vrouwenhandel* wisten politiemensen dat er wat was. Er werd nauwelijks in geïnvesteerd omdat er weinig over bekend was. Een enkele keer kwam men bij drugshandel ook mensenhandel op het spoor.

Drugshandel – mensenhandel

Henk zegt: "Je moet erbij betrokken zijn geraakt om te begrijpen wat mensenhandel teweeg brengt." Zijn een-

heid was op zoek naar een Rus die verdacht werd van moord. Die bleek ook een groot mensenhandelaar en had veel vrouwen 'aan het werk'. Dat was de aanzet tot de ontwikkeling van zijn belangstelling vooral voor de slachtoffers.

Vanaf ongeveer 1995 kwam mensenhandel meer onder de aandacht van politie en justitie.

Vervolging van vrouwenhandelaren bleek voor een politieregio uiteindelijk een te omvangrijke taak. Daar was landelijke ondersteuning bij nodig.

School voor maatschappelijk werk

Henk wilde begrijpen hoe meisjes en vrouwen in de handen van handelaren terecht komen, wat hun motieven zijn en hun verdriet. Daarvoor is hij vanaf 1997 drie jaar gaan studeren op de school voor maatschappelijk werk in Nijmegen.

De handel overschreed de grenzen van de regio's. Er werd een landelijk expertise centrum voor opgericht. Daar komen alle signalen en alle informatie bij elkaar. Van meet af aan is Henk als expert bij het EMM betrokken. Al vijftien jaar is hij intensief bezig met de opsporing van mensenhandelaren. Het Expertisecentrum verzamelt informatie bij de signalen die het vanuit het veld bereiken. Het 'veredelt' die signalen en maakt er handzame gegevens van waarmee politiemensen van mensenhandeleenheden aan de slag kunnen.

Interviewen van slachtoffers

In een uitzending van de EO van 19 mei 2010 met als titel *My loverboy* is nog op internet te zien, hoe Henk enkele slachtoffers interviewt. Deze interviews zijn nodig om het kwaad dat die meisjes aangedaan is, goed in beeld te krijgen. Als de meisjes aangifte hebben gedaan en kunnen vertellen wie hun pooiers zijn, worden zij door gecertificeerde rechercheurs van de politie geïnterviewd. Wat de rechercheurs zo te weten komen kan bijdragen aan een veroordeling en bestraffing van de daders zoals ook in genoemde uitzending duidelijk wordt. Henk is een van deze gespecialiseerde politiemensen.

Natuurlijk vindt hij de vervolging van de daders belangrijk, maar het gaat hem er vooral om, dat de slachtoffers uit de handen van de handelaren komen en echt bevrijde mensen kunnen worden. In die zin wordt hij bij ieder interview met een slachtoffer diens naaste.

Je mag hem wel dé korpsexpert noemen van het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD).

Gijs Liefvering, medewerker SRTV

Over het thema Loverboys zijn veel boeken verschenen. Jeugdboeken, studieboeken, romans en veel meer. Op de website van de SRTV vind je een hele lijst: ga naar de Webquest en klik op TIPS en zoek leestips.

Ook zijn er veel sites en filmpjes die je kunt bekijken. Bij de *Kijktips* vind je films, tv-programma's YouTube filmpjes en internetlinks.
www.srtv.info/loverboys

Ronselen, ook in de homowereld

Jeroen kwam uit de kast; hij was homo. Een moeilijke periode brak aan. We wisten beiden niet hoe de wereld waarin hij terecht zou komen, in elkaar zat. Gelukkig was Jeroen erg open. Hij stelde zijn vrienden aan me voor en nam me ook mee naar de plekken waar hij uitging. Jeroen was in een wereld gestapt die mij volkomen vreemd was. Ik zag hoe homo's elkaar herkenden. Ik leerde verschillende types kennen, variërend van de 'ideale schoonzoen' tot de 'relnicht'. Maar ik zag ook hoe ouderen jacht maakten op nieuwelingen.

Jeroen ging studeren en had een kamer gevonden. We zijn naar Amsterdam gereden om spulletjes te kopen voor de inrichting. Toen we door de stad liepen, viel het ons op dat er veel mannen naar ons keken. "Die kijken naar jou, mam," zei Jeroen. "Vergeet het maar, die kijken naar jou," was mijn antwoord.

Herkenning

Die beelden schoten door mij heen toen ik in maart 2010 een aangrijpende lezing over loverboys en mensenhandel bijwoonde. Uit eigen ervaring weet ik dat deze problematiek ook in de homowereld niet onbekend is. Jonge jongens worden overstelpt met dure cadeaus. Soms wordt hun studie betaald of krijgen ze zeer luxe woonruimte aangeboden. Heel langzaam worden ze afhankelijk gemaakt.

Ook Jeroen is dit overkomen. Ik zag hem veranderen. We hadden steeds minder contact en als we contact hadden, was hij niet erg mededeelzaam. Via via hoorde ik over orgiën met drank en drugs. Ik informeerde bij zijn vrienden en die hadden dezelfde ervaring als ik. Dankzij adequaat ingrijpen van die vrienden kwam er na twee jaar een einde aan de situatie.

Acht jaar later

We zijn inmiddels acht jaar verder. Jeroen heeft nooit over deze periode willen praten. Naar aanleiding van de lezing kwam het onderwerp echter weer ter sprake. Voor Jeroen met tegenzin. Hij vertelde dat het woord 'ronselen' ook van toepassing is op wat er met hem is gebeurd.

"Als nieuweling in de scene ben je kwetsbaar en blij met alle aandacht. Het streelt je ego dat jij uitverkoren bent. Je beseft niet wat er gebeurt. Het materiele genieten is belangrijk en inherent aan het 'verkopen' van je lichaam. Maar je verleider heeft de macht over je."

Ik herinnerde hem eraan dat hij boos op mij en zijn vrienden was toen we een einde aan die praktijken maakten. Hoewel hij vond dat zijn diensten een reële ruil waren voor het luxe leven, gaf hij aan dat hij later enorm opgelucht was dat er een einde aan was gekomen. Jeroen heeft nooit aangifte gedaan, omdat hij zich schaamde.

Steunen is belangrijk

Dat hij altijd op mijn steun en die van zijn vrienden heeft kunnen rekenen, was erg belangrijk. Jeroen is een sterk persoon geworden met een goede baan en een prachtige vaste partner, die hem ook erg goed geholpen heeft. Het is goed gekomen!

Maar hoe vaak gaat het fout? Ik pleit dan ook met klem voor meer aandacht voor dit onderwerp.

Merel

De namen en de foto in dit stuk zijn gefingeerd.

Regels voor de hulpverlening:

- Bij twijfel, altijd actie.
- Ouders hebben meestal het eerst door dat er iets niet klopt. Neem de ouders altijd serieus.
- Maak geen verwijten, het meisje is slachtoffer.
- Nooit haar vriendje afkraken, hij is deel van haar identiteit geworden.
- Houd rekening met wisselende gevoelens en beslissingen.
- Beloof nooit iets wat je niet waar kunt maken.
- Probeer hoe dan ook contact met haar te houden. Houd de communicatie open.
- Accepteer dat ze niet meteen met je wil praten.
- Het meisje heeft meestal al veel meegemaakt. Accepteer dat je het vaak niet begrijpt.
- Toon respect, ook al keur je alles af wat ze gedaan heeft.
- Toon geduld en geef haar de ruimte zelf te beslissen.
- Schrik niet van leugens of manipulatief gedrag, dat heeft zij nodig om te overleven in de prostitutiewereld.

Regels van opvangorganisatie Asja

Niet pooiers, maar meisjes opgesloten

Elk jaar worden ongeveer honderd meisjes tussen 12 en 18 jaar maandenlang opgesloten in gespecialiseerde gesloten jeugdzorginstellingen omdat ze slachtoffer zijn van een jonge pooier ('loverboy').

Ze worden opgesloten, zonder telefoon en internetverbinding, om ze te beschermen tegen zichzelf en tegen jonge pooiers die contact met hen blijven zoeken. De pooiers doen zich eerst voor als hun vriendje en dwingen de meisjes vervolgens zich te prostitueren.

De daders worden, zo blijkt uit gesprekken met politie en hulpverleners, maar moeizaam berecht. Slachtoffers zijn bang om te getuigen, vertellen inconsistente verhalen en zijn soms nog verliefd op de dader. Ze zijn over het algemeen zwakbegaafd, misbruikt als kind of om andere redenen eenzaam en kwetsbaar. Als het al tot een strafproces komt, worden jonge pooiers relatief vaak vrijgesproken, vergeleken met bijvoorbeeld verkrachtingszaken.

Nieuw zijn de islamitische slachtoffers. Is een jong, ongetrouwd meisje eenmaal ontmaagd, dan is ze chantabel. "Die meisjes zijn banger voor hun vader dan voor de loverboy. En dat weet een loverboy heel goed."

Hulpverleners houden zich niet bezig met berechting van daders. Ze betreuren het dat ze juist de slachtoffers moeten opsluiten, maar zien geen andere manier om hen veilig te behandelen. Ze proberen meisjes te wapenen tegen mensen die misbruik van hen willen maken. Dat is moeilijk omdat de meisjes vaak al beschadigd waren voor ze werden uitgebuit.

*NRC redacteuren Merel Thie en Frederiek Weeda
10 april 2010 (ingekort door SRTV)*

Wist je dat:

- een loverboy zijn slachtoffers soms drugs laat smokkelen?
- een loverboy zijn best doet om ruzie te schoppen tussen het meisje en haar ouders? Zo heeft ze alleen maar oog voor hem!
- een loverboy eigenlijk een mensenhandelaar is?
- er ook moneyboys bestaan. De moneyboy laat het meisje dure leningen afsluiten om zo geld aan haar te verdienen
- loverboys ook pooierboys genoemd worden?
- veel meisjes en jongens gechanteerd worden met webcamsbeelden
- er naast loverboys ook lovergirs bestaan?

Steeds vaker zijn loverboys gewone Nederlandse jongens. Zij vinden het blijkbaar stoer. Vroeger was het zo dat loverboys probeerden meisjes verliefd op ze te maken. Tegenwoordig worden de meisjes vooral **gechanteerd**.

Loverboys gebruiken steeds vaker sociale netwerksites zoals **Hyves** en **Facebook** om in contact te komen met hun potentiële slachtoffers. Dergelijke sites zijn uitstekende hulpmiddelen om snel een afspraak te maken met de meisjes. Zij hebben namelijk op hun profielpagina's vaak veel persoonlijke informatie staan. Vervolgens dreigen de loverboys gezinsleden van de slachtoffers wat aan te doen, als zij niet de prostitutie

in gaan. Ook dreigen ze bijvoorbeeld de meisjes op hun school zwart te maken als prostituee.

Nieuw zijn de **islamitische** slachtoffers. Is een jong, ongetrouwd meisje eenmaal ontmaagd, dan is ze chantabel. Die meisjes zijn banger voor hun vader dan voor de loverboy. En dat weet een loverboy heel goed.

Volgens het Coördinatiecentrum Mensenhandel werden in 2008 naar schatting 180 meisjes het slachtoffer van loverboys

Een lovergir is een meisje dat bepaalde 'diensten' levert aan de loverboy. Zij helpt de loverboy om een meisje daadwerkelijk in de prostitutie

te krijgen maar is vaak zelf ook een slachtoffer van de loverboy.

Leerlingen van het Augustinus College in Groningen hebben een waarschuwingfilm gemaakt over loverboys: *Wat denk jij nou?*

Met de film willen de kinderen medescholieren waarschuwen voor de gevaren van jongens die meisjes de prostitutie in jagen. De scholieren tussen 12 en 15 jaar maken de film helemaal zelf. Later dit jaar moet de film helemaal klaar zijn en wordt hij aangeboden aan zoveel mogelijk scholen in Nederland. Regisseur Tom Porte is pas veertien jaar. Hij wordt bij het maken van de film financieel ondersteund door de schoolleiding.

Stichting Stop Loverboys Nu: helpen vanuit ervaring

De Stichting Stop Loverboys Nu is in 2005 opgericht door Anita de Wit. Anita's dochter viel in handen van een loverboy en ze merkte hoe alleen zij en haar dochter in de strijd tegen loverboys stonden. Samen met lotgenoten heeft zij toen een stichting opgericht met als doel: hulp bieden aan slachtoffers én aan hun omgeving. De stichting werkt uitsluitend met vrijwilligers, ervaringsdeskundigen die tijd nemen voor de slachtoffers en de mensen rondom hen.

Vlinders

De stichting noemt de slachtoffers liefdevol 'vlinders', omdat een vlinder kwetsbaar, maar ook krachtig is en altijd de goede weg weet te vinden. Het vertrouwen van een vlinder kan echter zo beschadigd zijn dat zij haar verhaal niet durft te vertellen. In eerste instantie anoniem kunnen blijven is dan ook erg belangrijk om de lange terugweg naar vertrouwen in te slaan. De vlinder kan anoniem contact opnemen per telefoon, mail of via sociale netwerken als hyves en twitter.

Voorlichting

De stichting heeft ook een kamer in het online community Habbo hotel. Daarin wordt twee maal per week voorlichting gegeven over het onderwerp. Bovendien kunnen spelers vragen stellen en luisteren naar de mening van anderen. Daarnaast wordt op scholen en bij maatschappelijke instanties voorlichting gegeven. Naast het vertonen van een dvd, vertellen een vlinder en Anita de Wit hun eigen verhaal. Alle facetten betreffende loverboys komen bij de voorlichting aan bod en er is ruimte om vragen te stellen.

Een vlinder meldt zich

Als een vlinder zich bij de stichting meldt, is het belangrijk dat ze voelt dat ze niet alleen staat in haar strijd. Begrip tonen en vertrouwen geven zijn de onmisbare pijlers waarop de hulp gebouwd is.

Als er weer vertrouwen is bij de vlinder, wordt gekeken naar de hulpvragen. Die kunnen heel divers zijn, bijv. veiligheid en onderdak vinden, de weg vinden naar de juiste hulpverlenende instanties of ondersteuning bij de gang naar politie en justitie. Essentieel is de hulp bij alledaagse dingen, zoals het opbouwen van een nieuwe vriendenkring.

Daarnaast worden er voor de omgeving van de vlinder lotgenotenavonden gehouden. Daarin kunnen ouders, broers en zussen hun verhaal kwijt, gevoelens delen en elkaar ondersteunen.

Erkenning

Dat deze door vrijwilligers bemande stichting haar bestaansrecht wel heeft bewezen, blijkt uit het feit dat er door politie en professionele hulpverleners vaak een beroep op wordt gedaan.

Maar meer nog blijkt dat uit de persoonlijke reactie van een vlinder. "Ik ben Karin*, slachtoffer van een loverboy, en middenin de verwerking van het verdriet en onrecht dat mij is aangedaan, doordat ik een naïef en onzeker meisje was. Dankzij de stichting weet ik dat ik ook waarde heb en belangrijk ben. Door in de openbaarheid te komen met mijn verleden, hoop ik rust, mezelf en het leven terug te vinden. Ik weet nu dat ik dat ga redden dankzij de stichting die me steunt en in me gelooft."

*www.stoploverboys.nu
Ingekort en bewerkt door SRTV*

* gefingeerde naam

Werkstuk maken over loverboys

Wil je een werkstuk maken over mensenhandel of over loverboys, ga dan naar de site van de SRTV. Je vindt daar algemene informatie, heel veel links én een link naar onze speciale pagina over loverboys.

Hier worden al je vragen over dit onderwerp beantwoord. Er is informatie te vinden over loverboys, lovergirls, tips voor jongeren, tips voor ouders, waar gebeurde verhalen en een webquest.

Een webquest is een methode om een werkstuk te maken. Aan de hand van informatie en links op deze site kun je een prima werkstuk over loverboys maken.

De pagina is gemaakt door Aart en Pauline, twee afstudeerstudenten die een onderzoek deden bij een klein aantal VMBO-scholen verspreid over het land. Ze vroegen jongeren een vragenlijst in te vullen over Loverboys. Ze wilden vooral weten of jong-

eren wisten wat een loverboy is, of ze wel eens in aanraking waren gekomen met een loverboy en bij wie ze om hulp zouden vragen als ze zich seksueel bedreigd zouden voelen.

Verder kregen Aart en Pauline de opdracht om een aansprekende folder en een webquest te ontwikkelen om jongeren te informeren over loverboys.

Kijk maar eens op www.srtv.info

Het verhaal van Karin

Op mijn vijftiende leerde ik een jongen kennen. Hij was heel lief voor me. Ik kon hem altijd bellen om met hem te praten. Thuis was er veel ruzie, want ik was een opstandige puber. Op mijn zestiende werd ik van school gestuurd. Uiteindelijk wou ik niet meer thuis wonen en vertelde dat aan mijn 'geweldige vriend'. De dag daarna trok ik bij mijn vriend in.

Hoer

De volgende dag gingen we naar zijn broer. Daar werd ik opgemaakt door zijn vriendin. Allemaal heel gezellig. Mijn vriend stelde voor naar een vriendin van hem te gaan. Ik moest alleen niet schrikken, want ze werkte en woonde in een hoerenstraat. Daar aangekomen was er 'toevallig' een man die mooie lingerie verkocht. Ik moest een setje passen. Nadat ik me had omgekleed, voelde ik dat er iets niet klopte. Ineens werd ik geslagen en geschopt. Ik kreeg te horen dat ik moest gaan werken en als ik dat niet deed, wist ik wat de gevolgen waren. Toen ik met de eerste klant seks had, voelde ik me niet alleen vies, maar ook dood, alsof mijn ziel uit mijn lichaam weggleed. Het kleine beetje zelfvertrouwen dat ik had, was verdwenen. Ik was een hoer.

Boksbal

Na enkele dagen werd ik de boksbal van mijn loverboy. Ik moest elke dag een bepaald bedrag verdienen. Haalde ik dat niet, dan kreeg ik geen eten, maar klappen. In drie weken viel ik elf kilo af. Met hulp van een meisje kon ik stiekem iets sparen en door een loopjongen af en toe wat eten laten halen. Daar kwam mijn loverboy achter en hij mishandelde me zwaar.

Diezelfde avond moest ik gewoon werken! Het ergste vond ik dat ik klanten kreeg. Daar kan ik nog steeds niet over uit: hoe kunnen mensen seks hebben met een meisje dat bij elke zin bloed ophoest en helemaal bont en blauw is!

Tijdelijke ommekeer

Uiteindelijk ben ik met het meisje gevlucht en in een andere club gaan werken. Daar leerde ik een man kennen

waar ik verliefd op werd. Door hem kon ik weg uit het wereldje en kon ik ook weer naar huis. Ik wilde een baan, maar doordat ik geen diploma en geen werkervaring had, lukte dat niet. Ik dacht dat ik het alleen nog maar waard was om achter het raam te werken. Ik ging weer de prostitutie in.

Drugs

Na een tijd leerde ik een man kennen die me overlaadde met cadeaus. Ik ging met hem mee, maar belandde in de drugswereld. Spoedig begon hij mij te slaan. Als hij drugs gebruikte, veranderde hij in een psychopaat. Na drie jaar had hij me zo in zijn macht dat ik een marionet was.

Verwerking

Maar op een dag was ik toch sterk genoeg om te vluchten. Nu, dertien jaar later, ben ik met de verwerking bezig. Nu pas durf ik om te kijken naar wat er gebeurd is en het een plek te geven. Vertrouwen in mensen is er nog niet. Alleen mensen die blijven vechten voor mijn vertrouwen, hebben een kans.

*Waar gebeurd verhaal, ingekort door SRTV
De naam Karin is gefingeerd*

WAT DOEN WIJ?

De SRTV biedt informatie in de vorm van voorlichting, workshops, waarschuwingsfolders en DVD's. Door deze informatie hopen we dat steeds minder jongeren in de handen vallen van een loverboy of een andere mensenhandelaar. We verzorgen onder andere voorlichtingen op scholen. Als je behoefte hebt aan een voorlichting, neem dan contact met ons op. Op onze website vind je informatie over mensenhandel, mensenrechten en loverboys.

WAT KUN JIJ DOEN?

Er zijn een aantal dingen waaraan je het slachtoffer van een loverboy kunt herkennen.

Iemand:

- heeft opeens veel geld en dure spullen
- spijbelt veel
- heeft problemen thuis
- heeft een grote interesse in jongens
- heeft een laag zelfbeeld
- gaat uitdagend gekleed
- is dunner dan anders

Herken je jezelf of een vriend(in) hierin? Onderneem actie! Ga met diegene praten, meld het bij leraren of jeugdzorg. Kijk op de site voor adressen of telefoonnummers. Zoek hulp!

'ANGST IS NIET UIT TE LEGGEN'

De alledaagse strijd van een ex-loverboyslachtoffer

Bijdehandste thuis

Als meisje van twintig werd Linda door haar toenmalige vriend gedwongen zich te prostitueren. Gebukt onder dagelijkse mishandelingen moest ze haar klanten seksueel bedienen in de Geleenstraat in Den Haag. Zeven maanden lang, totdat ze getraceerd werd door familieleden en de kracht hervond om terug te vechten.

Na twintig jaar besloot Linda Futa-Van Goch (47) om niet langer te zwijgen over haar traumatische ervaringen. Met het oprichten van haar bedrijf *Open Ogen* in 2004 doorbrak ze haar stilte. Nu reist ze het hele land door om betrokkenen en instanties te informeren over loverboys, hun ronselpraktijken en werkmethoden. Zo ook aan de internationale schakelklas 3SA van OSG Nieuw Zuid in Rotterdam.

Achter haar verschijnt een foto van een jong blondharig meisje dat onbevangen vanachter haar bril de wereld inkijkt. Het is een portret van Linda enkele maanden voordat ze haar loverboy op een willekeurig terras zal leren kennen. Met dit beeld wil ze aan alle aanwezigen duidelijk maken, dat niet alleen de emotioneel 'zwakkere' meisjes in handen vallen van mensenhandelaren. "Door deze hokjesmentaliteit wordt op maatschappelijk niveau gedacht dat deze meiden een gebrek aan zelfvertrouwen hebben, uit gebroken gezinnen komen, veel gepest of verstandelijk beperkt zijn. Ik paste destijds in geen van die hokjes. Ik groeide op in een fijn gezin, had de grootste mond en was de bijdehandste thuis", legt Linda uit.

Stiletto als nagelvijl

Ook Linda had eerst enkele maanden verkering met een man van wie ze dacht dat hij haar vriend was. Totdat hij zijn ware aard toonde en vanuit het niets opzettelijk een ruzie uitlokte in een discotheek. "Hij gaf mij opeens een kopstoot en sleurde mij de damestoiletten in waar hij zijn vuisten op mij gebruikte. Toen hij mij aan mijn haren naar buiten sleurde, klampte ik mij aan het jasje van de portier vast en schreeuwde dat ik niet mee wilde. De portier maakte mijn handen los en zei: 'Vecht het buiten maar uit.'"

Loverboys hebben verschillende soorten methoden om ervoor te zorgen dat zij macht blijven houden over hun slachtoffer, zoals het inboezemen van angst. Linda vertelt hoe dit mechanisme vrijwel meteen na de eerste mishandeling haar leven beheerste. "Nadat we de discotheek hadden verlaten, zaten we in zijn auto. Toen hij met een stiletto zijn nagels begon schoon te maken, zei hij dat ik weg kon gaan als ik dat wilde. Maar ik was verlamd van angst. Hij liet mij geloven dat ik hierdoor vrijwillig was gebleven, een methode die vaak wordt gebruikt door loverboys." Voor de omgeving is het daarom moeilijk om in te schatten of iemand wel of niet uit eigen vrije wil seksuele daden tegen betaling verricht.

Geronseld via internet

Linda besteedt veel tijd op middelbare en basisscholen waar ze voorlichting geeft aan kinderen van twaalf jaar

Linda Futa – van Goch

loverboy ervaringsdeskundige

"Een aantal jaren geleden besloot ik mijn kledingzaak te verkopen en op wereldreis te gaan. In Nieuw-Zeeland zag ik een film waarin een meisje zelfmoord pleegt. Dit beeld confronteerde me met mijn diepe gevoelens van schaamte en verdriet die ik jarenlang had weten te verbergen. Ik kon niet meer ophouden met huilen. Dat was voor mij het signaal om mijn verleden in de gedwongen prostitutie te leren delen met anderen.

Toen ik net uit de prostitutie kwam, bestond er nog niet zo iets als slachtofferhulp. Gedwongen prostituees werden toen ook nog niet als slachtoffer erkend. Doordat we nu meer weten over loverboys is er een cultuurverandering zichtbaar. Maar we zijn er nog lang niet. Er moet een preventiebeleid gevoerd gaan worden dat gebaseerd is op kennisvergaring vanuit het slachtoffer. Meisjes zijn bijvoorbeeld vaak niet in staat om tijdens hun politieverklaring uit te leggen waarom ze niet zijn weggelopen, omdat ze nog steeds praten vanuit hun overlevingsstrategie als hoer waarbij ze hun angst en kwetsbaarheid verhullen.

Door mijn werk hoop ik het aantal aangiften te kunnen verhogen. Door de waarheid te vertellen moet het probleem onderkend worden. Ik wil jongeren leren hun grenzen te ontdekken en ze aangeven de grenzen van een ander te respecteren."

en ouder over bijvoorbeeld cyberseks en de gevaren van het internet. "Weten jullie dat vijftig procent van de meiden die gedwongen in de prostitutie belanden, geronseld wordt via het internet?", vraagt Linda aan de aanwezige leerlingen. "Als je chat met een onbekende kunnen beelden van tevoren met de webcam zijn opgenomen. Hoe weet je of diegene wel is wie hij zegt dat hij is?". "Maar dan is ze toch stom als ze meegaat met zo'n man", zegt een zeventienjarige jongen stellig.

Verkeerde vragen

De indringende voorlichtingen van Linda hebben een uniek karakter, omdat ze keer op keer haar toehoorders meeneemt in haar eigen ervaringen. Maar dat maakt ook dat de bijeenkomsten voor Linda een herbeleving zijn van de pijnlijke momenten in haar leven. "Ik durf nu pas weer mijn angsten onder ogen te komen en nog belangrijker: ze te voelen", zegt Linda. Toen ze pas met haar bedrijf begon, werd ze tijdens de voorlichtingen en trainingen ook doorlopend geraakt door vragen als: waarom ben je niet eerder weggelopen? En waarom heb je geen aangifte gedaan? Linda: "Na jarenlang mijzelf met dezelfde vragen te hebben gekweld, kwam ik erachter dat dit de verkeerde vragen waren. Pas toen ik inzicht kreeg in het feit dat ik slachtoffer was, kon ik beginnen met verwerken."

Volgens Linda geven jonge meisjes die zich ooit aangehouden hebben gevoeld tot een 'foute' jongen en vervolgens als sekswerker te werk zijn gesteld, voornamelijk zichzelf de schuld. Het wel erkennen van hun slachtofferchap zou voor jonge vrouwen een begin kunnen betekenen van hun helingsproces. Dit soort gedragsaspecten moeten hulpverlenende instanties en zedenrechercheurs

dan ook als een signaal leren herkennen. "Als iemand letterlijk aan je raam staat te vragen of je daar wel vrijwillig staat, reageer je vanuit je overlevingsdrang die gevoeld wordt door angst. Angst doet heel rare dingen met mensen. Angst is niet uit te leggen", aldus Linda.

De politie zou daarom extra bedacht moeten zijn op overmatige stoerdoenerij van jonge prostituees. "Meisjes die met diezelfde coole houding op het politiebureau komen, moeten altijd serieus worden genomen. In de praktijk gebeurt dat vaak niet", legt Linda uit. "Het vertrouwen van het slachtoffer is vaak zodanig beschadigd dat het voor haar erg moeilijk is om überhaupt toe te geven dat ze in de prostitutie zit. Een groot deel van de gedwongen hoeren komt alleen uit de prostitutie door hulp van buitenaf."

In oktober van 2010 zal Linda een dvd over haar werk uitbrengen met reconstructies van haar eigen ervaringen. Voor de lancering hiervan en haar voorlichtingsdata is zij te volgen op haar website: www.openogen.com.

*Valeska Hovener voor het blad Lover (juni 2010)
Ingekort door redactie Verhandelingen*

Het begint met een vriendenverzoek

De vijftienjarige Ramona kreeg wel vaker verzoekjes van jongens, meestal via Hyves. Zo van "Schatje, wat zie je er leuk uit! Wil je me toevoegen?" Eenmaal toegevoegd, volgde al snel een mailtje of een chatverzoek. "Vaak zijn het vieze oude mannetjes", vertelt Ramona. "Dat heb je dan snel door, dus die blokkeer je dan."

Maar Romeo leek anders. Hij stelde zich voor als een 19-jarige jongen en gedroeg zich zachtzaam en belangstellend. Precies wat Ramona nodig had. "Hij was knap en wilde serieus met me praten." Ze wisselden telefoonnummers uit en Ramona stuurde hem diezelfde dag nog een eerste sms'je. "Een dag later hingen we al aan de telefoon. We hadden heel leuke gesprekken."

Al snel volgde een eerste afspraakje. "Ik zei tegen mijn ouders dat ik even ging winkelen met een vriendin van me. In werkelijkheid had ik met Romeo afgesproken. We zijn de stad in geweest, hebben wat gegeten en gedronken." Toen ze 's avonds thuis kwam, bleek dat haar ouders het toch niet helemaal vertrouwden. Door haar handel en wandel op internet na te trekken, waren ze achter het bestaan van Romeo gekomen. "Ze hadden zijn hyve bekeken. Hij heeft wel achthonderd vrienden. Tien van hen zijn jongens, verder zijn het allemaal jonge meisjes."

Maar Ramona trok zich weinig aan van de zorgen van haar ouders. Hun achterdocht wekte vooral wrevel bij hun dochter. Steeds vaker was er ruzie. En ook kwamen er berichten van school dat Ramona spijbelde. Via internet legden Ramona's ouders contact met een broer van Romeo. Toen bleek al snel dat Romeo niet was wie hij zei dat hij was. Hij was geen 19, maar 29. En hij heette helemaal geen Romeo. Zijn broer waarschuwde Ramona's ouders voor de duistere praktijken van deze loverboy. Een telefoontje naar de politie maakte tot schrik van Ramona's ouders duidelijk dat Romeo daar geen onbekende was.

Maar voor Ramona was het al te laat. Ze had in ruil voor zijn 'liefde' al seks met Romeo gehad. Hij stopte haar bovendien drugs toe 'zodat ze zich minder zorgen zou maken' over het geruzie met haar ouders. Ramona was tot over haar oren verliefd op deze loverboy.

Meisjes zijn zeer actief op websites als Hyves en Facebook

Haar ouders besloten in te grijpen en stuurden Ramona naar de gespecialiseerde *Stichting Het Gewone Leven* in Frankrijk om los te komen van Romeo. Dat leek te lukken, maar toen ze na een aantal maanden weer thuis kwam, zocht ze toch weer contact. Thuis liepen de ruzies andermaal hoog op en Ramona werd voor een tweede periode naar Frankrijk gestuurd. "Toen kreeg ik een brief van Romeo", vertelt Ramona. "Die moest hij schrijven van mijn ouders." Romeo schrijft dat zijn relatie met Ramona 'verkeerd' is. En dat Ramona hem 'los moet laten'. Ramona: "Toen pas zag ik in dat mijn ouders gelijk hadden." Ze weet dat ze hem nooit meer mag bellen. Maar of ze dat ook volhoudt als ze weer in Nederland is? "Ik hoop van wel. Maar ik weet dat niet helemaal zeker."

*Spits, 31 mei 2010, door Joris Polman
De namen in deze reportage zijn gefingeerd*

Baiba's verhaal

Sinds november 1995 wonen wij, zusters Dominicanessen van Bethanië, op dringend verzoek van de mensen in Letland, in de hoofdstad Riga, om daar – na de communistische overheersing – een nieuwe gemeenschap van onze congregatie te stichten.

Bijna vanaf het begin boden we vrouwen in nood de mogelijkheid om enkele dagen bij ons te wonen. Op een dag belde een maatschappelijk werkster met de vraag of wij ook onderdak boden aan slachtoffers van vrouwenhandel. De avond ervoor had zich een vrouw gemeld in het crisiscentrum, maar daar was geen plaats. We overlegden met elkaar want de opvang zou voor een langere tijd zijn. We besloten dat we duidelijke regels moesten stellen: niet te laat thuis, geen mannenbezoek op de kamer enz. enz. Het bleek niet nodig te zijn!

De volgende dag stond ze aan de deur: Baiba. Jong, knap, hulpeloos, radeloos. We omhelsden haar bij wijze van een hartelijk welkom. Ze bleek heel creatief te zijn en, na enkele dagen om op adem te komen, hielp ze ons in huis. Beetje bij beetje kwam haar verhaal eruit.

Zo begon het verhaal van Baiba

Ze was opgegroeid in een kindertehuis en wist dat ze op haar achttiende verjaardag op straat zou komen staan. Ze wist zich geen raad: kende niemand waar ze naartoe zou kunnen. Wat een geluk, dat ze Aldis leerde kennen. Hij was wel heel wat ouder dan zij, maar dat vond ze juist fijn: hij gaf haar geborgenheid. Hij legde haar echt in de watten: cadeautjes, etentjes, alle mogelijke attenties – voor het eerst in haar leven! En hij beloofde dat hij voor haar zou zorgen als ze uit het kindertehuis ontslagen zou worden. Ze hoefde geen kleren, geen spulletjes, zelfs geen identiteitspapieren mee te nemen: ze zou de hemel op aarde krijgen. Baiba was in de wolken, ze kon haar geluk niet op. Alle jaren van ontbering, jaloezie, geplaagd worden, waren voorbij: de toekomst lachte haar toe.

Hij nam haar mee naar een flatje, waar zij – zo zei hij – mocht wonen. Haar mee naar huis nemen kon hij niet: hij was getrouwd. Ze vond het helemaal niet erg: eindelijk alleen, zelfstandig, vrij!

Er was eten in de ijskast en er stond een mooie televisie, voor haar alleen. Aldis kwam zo vaak hij kon en dan zaten ze samen lekker op de bank. Tot hij op een dag zei: "Schat, ik heb moeilijkheden. Mijn vrouw vermoedt dat ik een vriendinnetje heb en ze heeft al iemand gestuurd om me te volgen. Je kunt hier niet blijven wonen. Maar je hoeft je geen zorgen te maken. Zoals altijd: 'Aldis weet raad!' Ik heb heel goede vrienden in Stockholm, de hoofdstad van Zweden. Ik heb gevraagd of je bij hen mag wonen en het mag! Je bent van harte welkom bij hen. Je hebt nog nooit een stad gezien als Stockholm, je zult je ogen uitkijken! En binnen de kortste keren heb je daar een nieuw vriendje!"

Ze moest niet bang zijn; hij zou haar zelf wegbrengen en een tijd daar blijven, tot ze gewend was. Of vertrouwde ze hem niet?

Nu kon Baiba geen nee meer zeggen en alles werd geregeld. Aldis, de almachtige, zorgde voor paspoort en visum, nieuwe kleren, en make-up, want ze moest er toch leuk uitzien voor die kennissen?

En zo reden ze enkele dagen later naar het vliegveld. Een knap, maar ongelijk paar. Aldis zei dat ze bij de pascontrole en op het vliegveld van Stockholm hém het woord moest laten doen. Dat deed Baiba maar al te graag, want ze was heel zenuwachtig.

Zonder problemen kwamen ze in Zweden aan. Aldis hield een taxi aan en daarmee reden ze naar een mooie villa in

een buitenwijk. Ze stapten uit en werden bij de deur door een heel knappe vrouw verwelkomd. Ze nam Baiba van boven tot onder op en knikte bijna onmerkbaar goedkeurend naar Aldis. Toen ze binnen waren, werden ze in een grote kamer geleid. Daar waren een heleboel meisjes. Baiba dacht meteen aan het kindertehuis waar ze geweest was en fluisterde tegen Aldis, dat ze hier niet wilde blijven. Aldis stelde haar gerust: "Je zult er wel aan wennen, meisje", zei hij.

Die avond was er een feestje. Er kwamen veel jongens en mannen, knappe en lelijke. Maar Baiba wilde met niemand van hen iets te maken hebben. De andere meisjes leken zich wel te amuseren. Dat snapte ze niet en ze voelde zich ellendig. Ze wilde met niemand praten en omdat ze steeds naar Aldis uitkeek, bleef ze de hele avond alleen zitten. Toen het nacht werd kwam Aldis eindelijk naar haar toe. Hij keek helemaal niet blij, integendeel hij gaf haar een standje omdat ze niet vriendelijker en vrolijker was geweest. De tranen spongen Baiba in de ogen: ze wilde Aldis zo graag een plezier doen, maar dit kón ze gewoonweg niet. Hij zag haar kwetsbaarheid en begon haar te troosten. Ze kon het weer goedmaken, zei hij. Er was een vriend van hem die ook vreemd was in de stad en die zou het heel fijn vinden als ze hem eventjes gezelschap zou houden. Blij dat Aldis niet meer boos op haar was, stemde ze toe. De vriend, een dikke, oudere man, die stonk naar de alcohol, werd gehaald en die maakte met gebaren duidelijk dat hij graag een ommetje wilde maken. Hij pakte haar stevig bij de arm. Samen liepen ze naar buiten. Ze keek steeds om naar de villa want ze dacht dat Aldis mee zou gaan wandelen. Maar hij kwam niet. De man sloeg een arm om haar schouders. Toen ze bij een louche hotel kwamen maakte hij een teken dat ze mee naar binnen moest. Ze weigerde, maar hij was veel

groter en sterker dan zij. Hij trok haar de gang in en drukte haar mond dicht. Hij sleurde haar naar een kamer. Baiba probeerde zich los te wringen en af en toe, als haar mond even vrij was, gilte ze om Aldis. Tot de vreemde man zei: "You sex with me. I bought you. From Aldis!" Ze verstond het niet, maar begreep maar al te goed wat er gebeurd was. Even was ze sprakeloos. Maar toen de man aan haar kleren begon te frunniken weerde ze zich met hand en tand, ze schopte en beet hem in zijn hand. Ze was doodsbang, want ze had nog nooit seks gehad met een man. Op een gegeven ogenblik kreeg de man er genoeg van. Hij gooide haar op een bed en ging de deur uit. Baiba hoorde hoe de sleutel in het slot omgedraaid werd. Vanachter de gesloten deur riep hij nog: "You ready for sex, call me!"

BAIBA

Tegen de avond kwam de man met een bordje met eten. Hij dwong haar ook de pilletjes te nemen die erbij lagen en na een tijdje voelde Baiba zich zweverig. Het kon haar allemaal niets meer schelen. De man kleeedde haar uit en had seks met haar. Ondanks haar benevelde toestand deed het vreselijk pijn. Maar ze dacht dat ze nu vrij was en weg mocht gaan. Dan zou ze snel naar Aldis rennen en het hem vertellen. En die zou haar wel naar een ander adres brengen waar ze veilig was. De man verliet de kamer.

De volgende morgen kwam hij terug. Hij omhelsde en knuffelde haar en wees op de druppeltjes bloed op het laken. Opnieuw kleeedde hij zich uit en sprong bovenop haar. Voor Baiba was het net of ze er niet helemaal bij was en liet hem maar zijn gang gaan. Hij bleef de hele dag en had meerdere malen seks met haar.

Na enkele weken had de man er genoeg van en bracht haar naar de villa terug. Hoewel ze de woorden niet verstond begreep Baiba dat hij haar wilde doorverkopen. En dat gebeurde. Zo werd ze drie jaar lang over heel Scandinavië gekocht, misbruikt en doorverkocht.

Baiba's vlucht

Baiba had geen familie in Letland waarmee de pooliers haar konden dreigen, toch leefde ze voortdurend in spanning. De keren dat ze in elkaar geslagen was kon ze niet meer tellen. Het was of er een dikke prop in haar keel zat die haar meer en meer het ademen belette. En toen, op een dag, kreeg ze een klant die haar zo veel pijn deed dat ze bewusteloos was. Hij haar liet haar achter zonder te betalen, waardoor ze ook nog eens door haar poolier in elkaar geslagen werd. Toen wist ze: ik móét iets doen.

Op een dag, ze werkte nu in Denemarken als straatprostituee, merkte ze dat de bodyguard die op haar moest passen even weg ging. Ze greep de kans en schoot een steegje in. Voortdurend keek ze om zich heen of iemand haar zag. Ze liep zo snel ze kon naar de haven. Ze koos een vissersboot uit en kroop onder een groot dekzeil. Ze vouwde zich helemaal op en hoopte en bad dat het scheepje snel zou vertrekken. Ze had geluk. Na enkele uren hoorde ze mannenstemmen en geluiden. De ankers

werden gelicht en de touwen losgemaakt. Een motor sloeg aan en toen het schip zich van de kade verwijderde, moest ze zich heel goed vasthouden om niet rondgeslingerd te worden. Haar hart klopte in haar keel en van angst deed ze het in haar broek. Maar ze voelde zich tegelijkertijd eigenaardig vrij; ze was weg!

Na een nacht en een dag kwamen ze in rustigere wateren en ze dacht: "Misschien zit nu mijn tocht erop en hopelijk zijn we niet meer in Scandinavië". Maar net toen ze probeerde onder het zeil vandaan te komen liep er iemand van de bemanning voorbij. Ze krabbelde overeind en probeerde met de paar woorden Engels en Deens die ze intussen geleerd had duidelijk te maken dat ze hulp nodig had. De man, de scheepskok, had zelf een gezin en zag dat dit meisje echt in nood was. Hij liet zijn goede hart spreken en gaf haar een plaatsje in de voorraadkamer. De kok sprak met de kapitein en die maakte contact met Letse collega's, want haar weer mee terug nemen naar Denemarken wilde hij niet. En zo stapte Baiba over op een Letse vissersboot die haar aan land bracht. Deze kapitein zei dat Baiba zelf moest weten wat ze deed, ze mocht alleen nooit vertellen hoe ze in Letland terecht gekomen was.

Hij gaf haar een jack, jeans en gymschoenen van hemzelf zodat ze niet op zou vallen. En zo liep ze even later de haven uit. Ze liep langs de rivier de Daugava op zoek naar een crisiscentrum dat ze zich nog herinnerde van drie jaar eerder. Ze klopte bij het crisiscentrum aan en de deur werd opengedaan door Ilse*, de sociaal werkster. Die zei dat ze één nacht kon blijven. Wel zou zij een andere plek voor haar zoeken omdat er in het centrum geen plaats was. En zo belandde Baiba bij ons.

Hoe het verder ging met Baiba

Baiba maakte het goed bij ons. Ze voelde zich thuis en veilig. Ze was ijverig en gezellig in de omgang. Maar iets bleef haar dwarszitten. Ilse en wij hadden al eens met haar gesproken over het doen van aangifte bij de politie. Maar daar wilde ze niets van weten. Toch bleven we erop hameren, want, zo zeiden we, daardoor kon ze andere meisjes dit lot besparen. Na lang aarzelen ging ze mee naar de politie. Toen begon er een ellendige tijd voor haar – en voor ons. Doordat ze alles tot in detail moest vertellen, beleefde ze alle verschrikkingen opnieuw. Geen en-

kele nacht kon ze meer slapen. Ze huilde en gilte, wat ze eigenlijk heel pijnlijk vond omdat ze er anderen mee wakker maakte.

We vonden een 'oplossing'. We hadden een hond die we jaren eerder van de straat hadden opgepikt, omdat zijn vorige baasjes hem achtergelaten hadden. In het begin wilde Norbit, zoals we hem noemden, niet naar buiten en áls hij ging om zijn behoeften te doen hield hij de deur angstvallig in de gaten om zeker te zijn dat hij weer naar binnen kon. Norbit sliep in de huiskamer op een matras. En Baiba ging iedere nacht naar hem toe en vertelde hem alles, al haar ervaringen, leed en verdriet. Een betere therapeut hadden we ons niet kunnen wensen!

Ze werd gedagvaard om te getuigen en daarna kwamen de moeilijkheden weer in alle hevigheid terug. Daarbij kwam nog haar angst dat de bende wraak zou kunnen nemen. Dag in dag uit verwachtten we bericht, positief of negatief. Maar er gebeurde niets. Na maanden wachten vroeg ik aan een bevriende politieagent of hij iets wist over deze zaak. Hij zei: "Heb je het nog niet gehoord? De baas van die pooiers was onze hoogste chef. Hij is ontslagen, maar van vervolging werd afgezien..."

Baiba leefde bij ons in een huis met alleen maar vrouwen. Dat hield ze op den duur niet vol. Daarom hebben we bijna vanaf het begin met haar gezocht naar een toe-

komstmogelijkheid buiten ons klooster. Ze ging een kapersopleiding volgen. We gingen samen op zoek naar een kleine woning en in onze containers met hulpgoederen kon ze kleren en huisraad uitzoeken. En zo naderde de dag van het afscheid. Ilse bracht haar naar haar woning en alles leek koek en ei.

Tot we haar op een dag ontmoetten en ze vertelde dat ze, kort nadat ze bij ons weggegaan was, een fijne man had ontmoet die haar echt verwendde. Hij gaf haar zelfs een hondje waar ze heel erg blij mee was en waar ze erg aan gehecht was. Het leek huisje-boompje-beestje geworden te zijn. Maar ook dat liep mis. Hij eiste dat ze 24 uur per dag voor hem klaar stond, en als ze dat niet deed zou hij haar hondje doden. Dat was – gezien haar verleden – echt te veel en ze vluchtte. Opnieuw. Ze vond een kamer bij een vriendin, maar dat was wel in een heel klein dorp waar iedereen alles van elkaar wist. Daar werd ze met de vinger nagewezen: 'De hoer'. Maar er zat niets anders op dan dat te verdragen, want ze verwachtte een kindje. Daar woont ze nu nog. Af en toe bezoeken we haar. Ze is redelijk gelukkig, met de wisselende vrienden, die naar haar toe komen. Een helemaal volwaardig leven zal ze nooit hebben.

Zr. Marjolein Bruinen OP, medewerker SRTV

* Alle namen en foto's zijn gefingeerd

Fotoroman waarschuwt voor loverboys

De liefde als mooie droom of nachtmerrie?

"Psst, schoonheid!", fluistert een jongen op het schoolplein naar Mandy. Die zin is het begin van een mooie droom. Of is het een nachtmerrie?

Die vraag wordt beantwoord in de fotoroman *Loverboys*, die hulpverleningsinstantie *Pretty Woman* heeft ontwikkeld. De uitgave is bedoeld als voorlichting voor meiden met een lichte verstandelijke beperking. *Loverboys* vertelt het verhaal van Mandy en haar nieuwe vriendje Mohammed. De fotoroman is op een speciale manier gebonden, waardoor het verhaal op twee manieren te lezen is: de roze beleving van de hoofdpersoon én de zwarte werkelijkheid erachter.

Pretty Woman

Pretty Woman wil voorkomen dat meiden in misbruikrelaties terechtkomen en ondersteuning bieden om het

patroon te doorbreken, dat de misbruikrelaties in stand houdt. *Loverboys* ziet zij als een extreme vorm van een misbruikrelatie.

Pretty Woman helpt met vragen over liefde, verkering, seksualiteit, volwassen worden.

Zij geven advies en hulp aan meiden die slachtoffer (dreigen te) worden van een loverboys of een andere misbruikrelatie. Ook geeft *Pretty Woman* voorlichting over liefde, relaties en seksualiteit.

Fotoroman *Loverboys*: www.stichtingstade.nl

Bekijk de fotoroman op internet:

www.stichtingstade.nl/Fotoroman-Loverboys-416.html

Human Trafficking, een film over gevoel

10 juni, drie uur in de middag. De film is afgelopen. Het is stil, doodstil. *Human Trafficking* heeft diepe indruk gemaakt: mensenhandel in al zijn rauwheid.

Nog dagen draai ik de film in mijn hoofd af. Ik zie de geraffineerde verleidingsmethodes, het keuren van de vrouwen als vee en de wrede mishandelingen. En ik hoor steeds weer die ene zin: kan ik ooit nog bij mijn gevoelens komen? Het is juist die zin die me het meeste raakt, meer nog dan de beelden. Gevoel, of juist het ontbreken daarvan is de kern waarom alles draait.

Slachtoffers

De jonge vrouwen die zich door de valse verleidingstrucs in de zevende hemel wanen, worden in de hel geworpen. Ze verliezen hun gevoel van eigenwaarde, kennen geen vreugde meer en zelfs geen verdriet. Het enige wat rest is angst, angst om wat hun dierbaren aangedaan kan worden en schaamte. Alle andere gevoelens zijn weg.

Daders

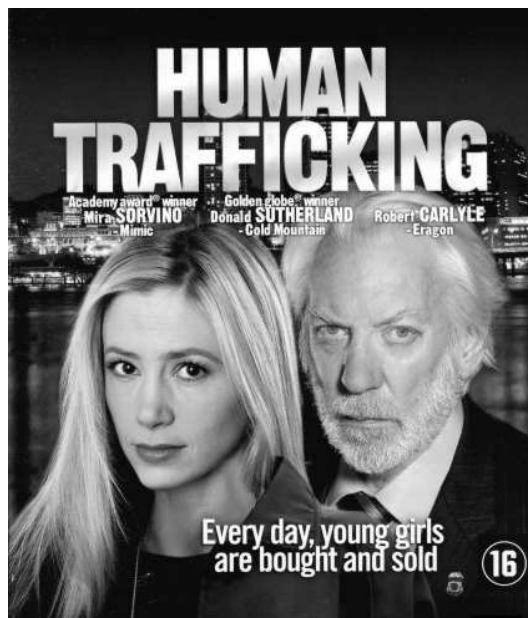
Minstens even schokkend vind ik de gevoelloosheid van de daders. Vrouwen fysiek en vooral psychisch te gronde richten, zonder daarbij ook maar iets te voelen! De vrouw is niet meer dan een ding waarmee je geld verdient, geld dat macht en aanzien geeft. In de wereld van de daders is geen plaats meer voor gevoel en geweten. Geen plaats meer, want ik kan niet geloven dat een mens vanzelf zo wordt. Ik vraag me af waardoor deze mannen zo ver van alle gevoelens weggedreven zijn.

Schuldig

Een lijstje van mogelijke schuldigen is snel gemaakt: ouders die hun verantwoordelijkheid niet nemen, docenten die geen oog hebben voor de mens achter de leerling, verkeerde vrienden, de politiek die te weinig geld uittrekt voor jeugdzorg, politie die niet doortastend optreedt... Met de vinger wijzen is wel heel simpel. Ik denk echter dat de oorzaak veel breder verankerd ligt in de huidige maatschappij, een materialistische maatschappij waarin

bezit en macht centraler staan dan de mens, een maatschappij die harder en zakelijker wordt.

Rijken worden rijker en de kloof tussen arm en rijk blijft groot. Het streven naar geld en macht kan mensen verharderen. Zo zeer zelfs dat men letterlijk en figuurlijk overlijken gaat, dat alle gevoelens die een mens mens maken, verdwijnen.

Gezamenlijke verantwoordelijkheid

De maatschappij, dat ben jij. Deze bekende slogan geeft aan dat iedereen op zijn eigen manier verantwoordelijk is voor een veilige maatschappij. Niet naast, maar mét elkaar leven, oog hebben voor de omgeving waarin de ander verkeert, alert zijn. Als we allemaal onze verantwoordelijkheid nemen ten aanzien van de ander, kunnen mensen die dreigen af te glijden wellicht op tijd gestopt worden.

Human Trafficking: een film die mij in elk geval aan het denken heeft gezet.

Lucy Tillemans, medewerker SRTV

Zeven stappen van de Loverboy:

1. de ontmoeting
2. indruk maken
3. een relatie beginnen, verkering
4. met elkaar naar bed gaan
5. grenzen verleggen
6. overhalen tot prostitutie
7. uitbuiting

LOVERBOYS

Per jaar worden honderden meisjes gedwongen om te werken in de prostitutie door een zogenaamde loverboy. De laatste jaren zijn er steeds meer loverboys actief in Nederland. Aan deze problemen moet een eind komen!

Steeds meer jongens worden door een loverboy geronseld voor de prostitutie. Ook jongens zijn slachtoffer!

Goededoelconcert

MEISJES

Het podium met scala aan artiesten – een duizendkoppige meedeinende menigte – de presentator 'Steun voor Because I'm a girl, project van Plan' – geklap en gejuich – presentator: 'meisjes verkocht en misbruikt' – wéér geklap – een bekende zanger nu – woud van zwaaiende armen – presentator: 'prostitutie, vrouwenhandel' – geklap én gefluit – de rockband voor de fans – geloei – dan een sterartieste voor wie als verrassing (financieel) adoptiekind uit Ghana blijkt overgevlogen – weer geklap en gejuich – ballonnen als zwenkende wolk de lucht in – presentator en artieste heffen champagneglas – de presentator 'voor 10.720 meisjes een betere toekomst' – ooververdovend resultaat.

Ik lees een gedicht en raak ontroerd om een meisje met verloren onschuld, kapotte dromen, verwarring, heimwee naar toen haar wereld nog heel was. Ontroerd om 10.721 x zo'n meisje.

HET MEISJE SPREEKT – Willem Wilmink

Toen ik voor het eerst die dingen hoorde
Was ik dertien of veertien jaar.
Zag op weg naar school de mensen op straat
En dacht: die zijn naar bed geweest
Met elkaar.

Maar geen spoor van avontuur
En geen spoor van licht
In hun hele postuur
In hun hele gezicht.

De eerste keer van mezelf
Ben ik bij dageraad voor het raam gaan staan
En het licht van de zon bescheen
Een schoorsteen, een plat met kiezelsteen,
En ik zag daar mijn leven van jongs af aan.

Ik heb het ook wel eens gedaan
Alleen maar voor de gezelligheid,
Dat heette dan dat je werd verleid.
En als je dan 's morgens koffie maakt
Kan geen van de twee het zwijgen doorbreken
En je voelt je op straat nog naakt.

Laatst heb ik een muur aangeraakt
Op een zomerse avond. Hij was warm.
Toen legde ik mijn hoofd op mijn arm,
En het was of ik weer dat kind zijn zou,
Als ik maar aftelde: zes, negen, tien,
Als ik maar riep: wie niet weg is is gezien.

Uit: Het kind is de vader van de man

Colofon

Verhandelingen

is een uitgave van de Stichting Religieuzen Tegen Vrouwenhandel (SRTV) als bijdrage in de strijd voor een rechtvaardige, democratische samenleving.

Redactie:

Ivonne van de Kar
Gijs Liefvering
Tonny Verhoeven
Frans Kwik
Lucy Tillemans
Wil van der Leeuw

Redactieadres:

SRTV
Sint Janssingel 92
5211 DA Den Bosch
telefoon: 073 - 615 44 44
e-mail: srtv@srtv.info
internet: www.srtv.info

ING bank
KvK

42 05 57 t.n.v. SRTV, Den Bosch
34156001

Hij,
Zijn woorden,
als zonnestralen verlichtten die mijn wereld.
Zijn ogen,
die me liefdevol aankeken en die ik nodig had.
Zijn handen,
liefdevol op mijn gezicht, ze hielden me vast.
Zijn gezicht,
het beurde me op en liet me geloven in de toekomst.
Zijn loopje,
te mooi om waar te zijn en ik liep ernaast.
Hij,
Hij is zo verschrikkelijk mooi,
wonderbaarlijk dat hij van mij is.

Zijn woorden,
ze vallen op me neer, gemaakt van messen.
Zijn ogen,
ze zitten vol met leugens, ik kan ze niet meer aanzien.
Zijn handen,
die me telkens opnieuw pijn doen.
Zijn gezicht,
boos en helemaal niet mooi, zo anders dan het was.
Zijn loopje,
waar vele meisjes naast gelopen hebben.
Hij,
Hij is verschrikkelijk slecht, hij heeft me nodig,
hij heeft mij nodig om van rond te komen.

Bianca Bolink, <http://stopvrouwenhandel.hyves.nl/blog/>

SRTV

BEN JE VERLIEFD ?

MAAR IS HIJ TE VERTROUWEN ??

CHECK HET OP WWW.SRTV.INFO/LOVERBOYS

Stichting Religieuzen
Tegen Vrouwenhandel

SRTV • Sint Janssingel 92 • NL • 5211 DA Den Bosch
T. 073 - 615 44 44 • F. 073 - 615 44 49 • E. srtv@srtv.info